

هو الله

رفسنجان

جناب آقا علی اصغر علیه بهاء الله الأبهی

هو الله

ای بنده آستان دوست یکی از یاران روحانی در مرسوم خویش توصیف زاید الوصف از آن مشتاق جمال ابهی نموده و استدعای تمیق این نمیکه فرموده چون ملاحظه گردید که نفحات خوشی از این عبارت دلکش استشمام میگردد با وجود موانع چون جبال راسیه بنگارش پرداخته و در محضر جمعی از آشنا و بیگانه و استمرار مکالمات و محاورات قلم در دست و در میدان بیان جولان مینماید مقصود اینست که طوفان فساد آشنایان بیگانه و یاران شدیدتر از اغیار مجال را تنگ نموده بقسمیکه بتحریر و تقریر فرصت نه یاران روحانی باید عبدالبهاء را معذور دارند و بتمام همت ملکوتی قیام بر نشر اسرار الهی کنند و بخدمت حق کوشند و کمر همت برینند و بنفحات ملکوت تقدیس مشام اهل تجرید را مهتر نمایند تا انوار ساطعه از افق احدیت جمیع آن اقلیم را روشن و منور نماید و آن کشور مطلع مهر انور گردد و ظلام شدید زائل شود و البهاء علیک ع ع

امه الله ضجیع را تکبیر ابد ع ابهی ابلاغ دارید ع ع

این سند از کتابخانه مراجع بهائی داندلود شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجه به مقررات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمائید.

آخرین ویراستاری: ۹ ژوئیه ۲۰۲۶، ساعت ۱۱:۰۰ قبل از ظهر